

26. 8. 70 114332

mann!

ontor.

forståelse
A tillegg
hmann
er over ra-
fjornfangat
på Hopen.
er nytt
Svalbard
då stil-

Dagbladet
med den
Steffen
ennå ikke
rav denne

fil
iny

Ni dag
mer ved-
o to
re nel på
krivere i
ning om
Tidligere
kommune-
represen-
or deling
var full-
av den-

i

oppføl.

slo sine
sykkel-
tak. Da
er ble
am at
ta de
i handa

et-
sparket
enger.
Djeve-
er, har
il ti års
åneder.
stum at
mange
kan ha
ha følt

Stifelsen norsk Okkupasjonsnæringsforbund

PAPIR ER VÅR SPESIALITET
1 DAG som FOR 100 ÅR SIDEN
 De finner oss midt i Oslo sentrum — stedet for alt papir og finere konkurutstyr.
CARL OLSEN Karl Johans gate 12. Tlf. 42 07 74
 Papirhandel - Trykkeri

Dag

102. årgang

Ruge ville ikke gi opplysninger

RUGE

HOTFOR FORT FR. NYSEN
nr. 27-8-52
TELF. NYSEN 156

H. Journalist Sverre Hartmann Oslo

Jeg ble av 22. de skrevet
 general Hansson til meg at de hadde
 utbygd et ønske om en samtale med
 meg i anledning av noen tyske
 dokumenter fra 1940 som de har kommet
 i besiddelse av. De tillater at jeg
 først ser på dem, og har vært forberedt.
 Jeg har ikke de vil ha meg
 skrive utbygd av en samtale med meg, det
 må være adskillig greiere for dem å forelegg
 deres dokumenter for den krigshistoriske
 Avdeling (Oberst Schütz) i Munkedamsveien
 53. B. Her er jo alle Norsk dokumenter
 samlet, og det vil man sikkert være interessert
 i å få se disse tyske papirer også. Jeg

General Otto Ruge var lite villig til å uttale seg om sine under-
 handlinger med tyskerne sommeren og høsten 1940. Etter en artikkel
 om dette emnet i Dagbladet 26. juli 1952 skrev han et brev til
 forfatteren, Sverre Hartmann, der han bekreftet dette.
 Ruge gav også sine underordnede og andre han samarbeidet
 med i 1940 det råd å være tilbakeholdne med opplysninger.
 Sverre Hartmanns artikler i Aktuell i disse dager bygger på nytt
 kildemateriale, og Dagbladet presenterer noe av det i dag.
 Se side 8.

Britisk 5000

Nonne-saken bli

Saken om de indiske non- bedis
 ner som er skaffet plass i eu- betal
 ropéiske klostre for klekkelig 10 u
 betaling har nå nådd det poli- klost
 tiske topplan i India og Italia. en
 Samtidig har en britisk ab- bank

Farge- i Norge

NRK-innstilling ut til i Bondevik forbereder stort

Fargefjernsyn kan innføres i ville
 Norge etter en tre års prøvepe- mill.
 riode som passende kan ta til i utgift
 1971. 100 prosents overgang til De e
 fargesendinger vil anslagsvis ved t
 øke driftsutgiftene med ca. 10 fjern
 prosent av de nåværende kost- satt t
 nader, og på basis av driftsut- De
 giftene i 1969 ville de ha utred
 gjort 9.7 mill. kroner. De totale Forts
 driftsutgifter for fjernsynet

Mystisk
fiskedød oase
Invalid sjøme

General Ruge i 1952:

«Vær tilbakeholdne med opplysninger»

Sjettefelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014

30. år
Lørdag 26. juli 1952

agbladet

nr. 114/1952

1/2 Bryns Patentkontor
Harald Bryn
Brotalgveien 11, Bryn, Postb. 1977
Harald Bryn - A. T. Deinboll - Jacob Larsen
Alb., Solberg - Houston Opt.
Medlemmer av Norske Patenteksportørers Forening
TØSTRUPGÅRDEN - OSLO

nokratenes presidentkandidat

General Ruge stilte norske styrker under tysk overkommando.

Til sikring av Norges østgrense i juni 1940. — De sorterte formelt under fylkesmann Gabrielsen

Nye opplysninger omkring den norske kapitulasjon og Hitlers beslutning om å angripe Sovjet-Samveldet

AV SVERRE HARTMANN

I første halvdel av juni 1940 ble det truffet de tilsvarende beslutninger om å overkommandere de norske styrker under tysk overkommando. Det var de tre norske bataljoner som sto langs mot nord i Øst-Finnmark. Således fremkom den situasjon som er beskrevet i denne artikkel. Den ble utarbeidet av den norske forsvarsstaben i samarbeid med tyske myndigheter i juni 1940.

Utsnitt av første side i Dagbladet 26. juni 1952, der advokat Sverre Hartmann la fram sin artikkel på grunnlag av Gruppe XXI's krigs dagbok med notater fra forhandlingene mellom general Ruge og tyske militære myndigheter i juni 1940.

Avskrift. P. M. Hemmellg.

Grensevaktpolitivdelingene i Øst-Finnmark.

Hvis ordningen blir noenlunde permanent, bør vi prøve å utnytte grensevaktpolitivdelingene som befalskole for Hæren, således:

1. Som bataljons- og kp.sjefer (batterisjef), adjutanter samt nettkommanderende ved kp. (bt.) brukes de best skikkede fra hele Hæren, med fortrinnsvis sikte på at hovedoppgaven er befalsutdannelse.
2. Som troppesjefer brukes løytnanter (K) av de siste officerskurs (1940, 1939, 1938).
3. Som underordnet befal brukes de som i 1939 og 1940 ble antatt som kadetter av krigsskolen.
4. De menige antas så vidt mulig jevnt fordelt fra alle Hærens regimenter, fortrinnsvis korporaler og menige som etter sin sivile utdannelse og etter avdelingens uttalelser antas skikket for utdannelse til troppesførere.

Utdannelsen legges slik an at de skikkede i løpet av en 6 måneders periode kan bli utdannet som troppesførere (altså som 6 måneders troppesførerkurser).

De som ønsker videre utdannelse og anses skikket for dette, kan beholdes ytterligere i år for utdannelse til officerser.

5. Grensevaktpolitivdelingene holdes utenom Hærens normale organisasjon. Dvs. at Varanger bataljon og I/L.R.14 demobiliseres.

Det søkes ordnet slik at grensevaktpolitivdelingene ikke legger beslag på Varanger bataljons materiell. Dermed har vi denne bataljon som når som helst kan mobiliseres som forsterkning for grensevdelingene.

6. Ved stadige små forhandlinger med tyskerne bør søkes oppnådd en suksessiv styrkelse av grensevaktpolitivdelingene f. eks.
 - få håndgranater og maskinpistoler til infanteribataljonen, få antall bombekaster øket til 6 pr. bataljon, få litt panservernskyts og luftskyts.
 - Prøve å få øket artilleriet fra ett batteri til en bataljon. Få satt opp en liten pionértropp og sambandstropp (også radio), slik at vi kan få drevet befalsutdannelse også for ingeniørvåpnet.
 - Prøve å få lov til å ha noen fly.
7. Vi må imidlertid holde strengt fast ved at det ikke må være noen samrøring mellom norske og tyske tropper i Øst-Finnmark, så lenge Norge og Tyskland offisielt er i krig med hinannen.

General Ruges hemmelige P.M. om opprettelse av grensevaktstyrker sommeren og høsten 1940. Dokumentet fulgte i avskrift som bilag til en henvendelse til Hagelin fra fylkesmann Gabrielsen den 24. oktober.

Nytt kildemateriale utdyper artikler i Dagbladet og Orientering

Av Gudleiv Foss

Allerede sommeren 1952 kunne historikeren, advokat Sverre Hartmann i en artikkel i Dagbladet legge fram kilder som viste at norske styrker ble stilt under tysk overkommando av general Otto Ruge i juni 1940. Hartmann bygget sin artikkel på Gruppe XXI's krigs dagbok ført av major Neef som i juni 1940 var tysk forbindelsesoffiser i det norske hovedkvarter.

I 1955 brakte okeavisa Orientering en artikkel om tilsvarende aktivitet — og begge ganger forholdt de personer som hadde deltatt i forhandlinger med tyskerne eller som på andre vis hadde hatt noe med disse foranstaltningene å gjøre, seg taus. I et brev til Hartmann framholdt general Ruge at han intet ville si, og at han for øvrig lite huske av det hele. General Lindbäck Larsen derimot bekreftet i en samtale med Hartmann det meste av opplysningene — men kom seinere til å anmode om at dette ikke ble offentliggjort. Oberst Faye, sjefen for grensebataljonen, benektet det hele i artikler i Dagbladet.

Vel 18 år er gått fra de første opplysninger om disse kompliserte forhold ble trukket fram for offentligheten. I disse dager rettes på ny søkelyset mot disposisjonene til de norske myndigheter som var igjen i Norge etter 7. juni 1940: — nye kilder er dukket opp. De bekrefter og utdyper de opplysninger som advokat Hartmann la fram i Dagbladet i 1952. Gjennom et tidsrom av drøye fire måneder kan man følge norske sivile myndigheters og militære enkeltpersoners arbeid for å gjenopprette norske styrker i Finnmark for å hindre angrep fra øst. Men hvor slutter saken? Hvor langt kom representanter for de norske myndigheter til å gå for å få igjennom sine forslag til en ordning med tyskerne i Nord-Norge? Statslipendiat Hartmann erkærer overfor Dagbladet at han vil legge fram slike opplysninger i artikkelserien i Aktuell.

Nye dokumenter

Dagbladet kan i dag legge fram noen dokumenter som bekrefter de tidligere kildenes opplysninger. Det ligger et langt og nitid arbeid bak innsamlingen av de aktuelle kilder. Mange er kommet i Hartmanns besittelse gjennom tilfeldigheter. Det som startet det hele — funnet av Krigs dagboka fra Gruppe XXI, ført av major Neef i juni 1940, har en interessant forhistorie.

Under et besøk i Tyskland hos dr. Rudolf Pechel — en god venn av Max Tau — fikk Sverre Hartmann tilfeldigvis møte fru Neef. Hun var enke etter major, seinere oberst Neef. Rudolf Pechel bodde i Neefstrasse i vedkommende by, og fru Neef var hans huslege. Det var dette som brakte Hartmann på sporet.

Det viste seg at fru Neef etter sin mands død hadde tatt vare på et stort og interessant kildemateriale fra ulike land, bl.a. også den originale krigs dagbok vedrørende forhandlingene mellom den norske forsvarssjefen general Ruge og den tyske overkommando i juni 1940. Med dagboka fulgte en omfattende originalkorrespondanse mellom general Ruge og major Neef og hans etterfølger.

Personlige nedtegnelser

De aktstykker som Dagbladet kan presentere er fylkesmann Christensens personlige nedtegnelse sommeren og høsten 1940 og en avskrift av et PM utarbeidet av general Ruge om grensevaktpolitivdelingene i Øst-Finnmark. Dette PM var

Fylkesmann Christensens avskrift av notatet til Ruge om opprettelse av grensevaktstyrker i Øst-Finnmark sommeren og høsten 1940.

7. juni 1940

3de april - 26de september

Register.

Vest krigsberedskap	1
Krigsutbruddet	1
Fluktion fra Oslo	1
Høyesteretts oppnevning av Administrasjonsrådet	1
Forhandlingsene mellom nordmenn og tyskere	1
Forhandlingsakten	10
Sperreplanet Harebok	12
Forhandlingsenes resultat	13
Forhandlingsutbruddet	14
III. Tillit til tiden fra 3de april til Administrasjonsrådet opprettelste 15de april 1940	20
Administrasjonsrådet	21

Forsiden og side 41 av fylkesmann Christensens personlige arefleksjoner og referaters fra 9. april til 26. september 1940. Dette er en gjengivelse av en avskrift av Christensens notater, og den var gjemt i en vedstabel hos redaktør Hans Holten i Nationen.

I neste 20de august vortok Administrasjonsrådet at det ønsket seg berettiget til å utnevne oberstmann Istedt som å konstituere dem. Der ble vedtatt forskrift om tvingerulling av lastebiler til bruk.

I samme møte fremholdt fylkesmann Gabrielsen i rådet at det burde ta opp spørsmålet om å få tyskerne medtatte til å gjenopprette norske hæravdelinger, som kunne danne kjerne i de eventuelle vernetropper for Nord-Norge ved siden av eller til avløsning av tyske tropper. En nødvendig grunn var fordelte operasjonsstridens mellom norske og tyske tropper. Gabrielsen mente at de norske interesser først og fremst gikk i retning av å beskytte landet mot angrep fra øst, selv om man da måtte samarbeide militært med tyskerne.

Klær spillet konfererte i sammen underhånen med Deibrigge om spørsmålet. Denne ønsket det ikke artikkel.

merket «Hemmellg.», og den avskriften som ligger til grunn for gjengivelsen i Dagbladet, var vedlagt major Lindbäck-Larsens og fylkesmann Gabrielsens oppsett til det nye Riksstyret om de norske troppene i Finnmark. Dette ble sendt til Innenriksmi-

General Ruge i 1952:

«Vær tilbakeholdne med opplysninger»

Stiftelsen norsk krigshistorikk

agbladet

M. ANG.

LORDAG 24. JULI 1952

1974 0 077. BOKL 1177.
Harald Bryn - A. T. Dahlløf - Jacob Larsen
Alb. Solberg - Hoonen Ogle.
Medlemmer av Norske Presseforbundets Forbund.
TØSTRUPGARDEN - OSLO

utdyper artikler
bladet og Orientering

Av Gudleiv Forr

Allerede sommeren 1952 kunne historiker Hartmann i en artikkel i Dagbladet legge ut at norske styrker ble stilt under tysk general Otto Ruge i juni 1940. Hartmann på Gruppe XXI's krigs dagbok fort at major 1940 var tysk forbindelsesoffiser i det nordlige Norge.

I 1955 brakte ukeavisa Orientering en artikkel om aktivitet — og begge ganger forholdt de seg til deltatt i forhandlinger med tyskerne eller hadde hatt noe med disse foranstaltningene. I et brev til Hartmann framholdt general Ruge, og at han for øvrig lite husket av det hele. bäck Larsen derimot bekreftet i en sammenheng det meste av opplysningene — men kom seg om at dette ikke ble offentliggjort. Oberstgrenzebataljonen, benektet det hele i artikkelen.

Vel 18 år er gått fra de første opplysningene tilseret forhold ble trukket fram for offentliggjort rettes på ny søkelyset mot disposisjonsmyndigheter som var igjen i Norge etter 7 kilder er dukket opp. De bekrefter og utdyper som advokat Hartmann la fram i Dagbladet et tidsrom av drøye fire måneder kan man myndigheters og militære enkeltpersoners opprette norske styrker i Finnmark for å hindre. Men hvor slutter saken? Hvor langt kom de norske myndigheter til å gå for å få igjen til en ordning med tyskerne i Nord-Norge? Hartmann erklærer overfor Dagbladet at følgende opplysninger i artikkelserien i Aktuell.

nokratenes presidentkandidat

General Ruge stilte norske styrker under tysk overkommando.

ikal
am
øtte»

ATOR

CADO i dag.
Jan. Prøve
tverr uttatte
Vi har i dag
egget betydning
demokratiske
let og vi vil
stær i vår
sværnet Ste.
d den nord.
evenson har
dt nominert
kretsløst pre.
I en kort
til flere
i dag tidlig
fram ikke vil
bærvard.

General Ruge stilte norske styrker under tysk overkommando.
Til sikring av Norges østgrense i juni 1940. — De sorterte formelt under fylkesmann Gabrielsen.
Nye opplysninger omkring den norske kapitulasjon og Hitlers beslutning om å angripe Sovjet-Samveldet.
AV SVERRE HARTMANN
I første halvdel av juni 1940 ble det truffet det tilsvarende som la med våpens for den tyske oberstherre — samtidig stiftet en del av sine styrker til hans disposisjon. Det var de tre norske bataljoner som sto lengst mot nord — i Øst-Finnmark. Således fremkom den situasjon at nordmann og tyskere sto side om side i selve forsvarets linje — om til dels ut fra noe forskjellige forutsetninger.
Disse opplysninger fremgår av krigs dagboka til major Neef som pr. 10. juni 1940 ble beordret til det norske hovedkvarter som den tyske overkommandos forbindelsesoffiser. Foruten selve krigs dagboka foreligger en omfattende originalkorrespondanse mellom den norske forvarssjef general Ruge og major Neef, og hans etterfølger, major Schleibner.

Utsnitt av første side i Dagbladet 26. juli 1952, der advokat Sverre Hartmann la fram sin artikkel på grunnlag av Gruppe XXI's krigs dagbok med notater fra forhandlingene mellom general Ruge og tyske militære myndigheter i juni 1940.

Nye dokumenter

Dagbladet kan i dag legge fram noen dokumenter som bekrefter de tidligere kildenes opplysninger. Det ligger et langt og nitid arbeid bak innsamlingen av de aktuelle kilder. Mange er kommet i Hartmanns besittelse gjennom tilfeldigheter. Det som startet det hele — funnet av Krigs dagboka fra Gruppe XXI, ført av major Neef i juni 1940, har en interessant forhistorie.

Under et besøk i Tyskland hos dr. Rudolf Pechel — en god venn av Max Tau — fikk Sverre Hartmann tilfeldigvis møte fru Neef. Hun var enke etter major, senere oberst Neef. Rudolf Pechel bodde i Neefstrasse i vedkommende by, og fru Neef var hans husege. Det var dette som brakte Hartmann på sporet.

Det viste seg at fru Neef etter sin manns død hadde tatt vare på et stort og interessant kildemateriale fra ulike land, bl.a. også den originale krigs dagbok vedrørende forhandlingene mellom den norske forvarssjefen general Ruge og den tyske overkommando i juni 1940. Med dagboka fulgte en omfattende originalkorrespondanse mellom general Ruge og major Neef og hans etterfølger.

Personlige nedtegnelser

De aktstykker som Dagbladet kan presentere er fylkesmann Christensens personlige nedtegnelse sommeren og høsten 1940 og en avskrift av et PM utarbeidet av general Ruge om grensevaktpolitilavdelingens i Øst-Finnmark. Dette PM var

Avskrift. P. M. Hemmelig.
Grensevaktpolitilavdelingene i Øst-Finnmark.
Hvis ordningen blir noenlunde permanent, bør vi prøve å utnytte grensevaktpolitilavdelingene som befalskole for Hæren, således:
1. Som bataljons- og kp.sjefer (batterisjef), adjutanter samt nettkommanderende ved kp. (btt.) brukes de best skikkede fra hele Hæren, med fortrinnsvis sikte på at hovedoppgaven er befalsutdanning.
2. Som troppsjefer brukes løytnanter (K) av de siste offiserskull (1940, 1939, 1938).
3. Som underordnet befal brukes de som i 1939 og 1940 ble antatt som kadetter av krigsskolen.
4. De menige antas så vidt mulig fordelt fra alle Hærens regimenter, fortrinnsvis korporaler og menige som etter sin sivile utdanning og etter avdelingens uttalelser antas skikket for utdanning til troppsjefere.
Utdannelsen legges slik an at de skikkede i løpet av en 6 måneders periode kan bli utdannet som troppsjefere (altså som 6-måneders troppsjefkursur).
De som ønsker videre utdanning og ansees skikket for dette, kan beholdes ytterligere 1 år for utdanning til offiserer.
5. Grensevaktpolitilavdelingene holdes utenom Hærens normale organisasjon. Dvs. at Varanger bataljon og I/L.R.14 demobiliseres.
Det søkes ordnet slik at grensevaktpolitilavdelingene ikke legger beslag på Varanger bataljons materiell. Dermed har vi denne bataljon som når som helst kan mobiliseres som forsterkning for grenseavdelingene.
6. Ved stadige små forhandlinger med tyskerne bør søkes oppnådd en suksessiv styrkelse av grensevaktpolitilavdelingene f. eks.
få håndgranater og maskinpistoler til infanteribataljonen, få antall bombekastere øket til 6 pr. bataljon, få litt panservernaksykter og luftskyts.
Prøve å få øket artilleriet fra ett batteri til en bataljon.
Få satt opp en liten pionertropp og sambandstropp (også radio), slik at vi kan få drevet befalsutdanning også for ingeniørvåpenet.
Prøve å få lov til å ha noen fly.
Det kan tenkes at situasjonen kan utvikle seg slik at tyskerne kan bli villige til å tillate dette og skaffe oss materiell; det gjelder å være frempå og nytte chanser som byr seg.
7. Vi må imidlertid holde strengt fast ved at det ikke må være noen sammrøring mellom norske og tyske tropper i Øst-Finnmark, så lenge Norge og Tyskland offisielt er i krig med hinannen.

General Ruges hemmelige P.M., om opprettelse av grensevaktstyrker sommeren og høsten 1940. Dokumentet fulgte i avskrift som bilag til en henvendelse til Hagelin fra fylkesmann Gabrielsen den 24. oktober.

Fylkesmann Christensens
i referansen og referatet
30. april - 26. september
Register.
Administrative betraktninger.
Vårt krigsberedskap
Krigsutbruddet
Flukten fra Oslo
Høyesteretts oppnevning av Administrasjonen
Forhandlingene mellom nordmann og tyskerne
Forhandlingsmåten
Spørsmålet Barbeck
Forhandlingsmets realitet
Forhandlingsbruddet
II. Bilag til siden fra 30. april til Administrasjon
opprettelse 15. april 1940
III. Administrationsmeritter
Forsiden og side 41 av fylkesmann Christensens referanser fra 9. april til 26. Dette er en gjengivelse av en avskrift av Christensens referat i en vedtatt hos redaktøren i Nationen.
I siste 2006 august vedtok Administrasjonen berettiget til å utnevne arbeideren ledende for å kunne bli vedtatt forskrifter og tvingende uttalelser.
I denne måte framholdt fylkesmann Christensens burde ta opp spørsmålet om å få tyskerens samtykke til norske hæravdelinger, som kunne danne kjernen i de nye tropper for Nord-Norge ved siden av eller til avhengig av. En nødvendig kjerne kan fordeles operasjonsstyrken og tyske tropper. Christensens mente at de norske interesser gikk i retning av å besyttelse landet mot utveksling kan da måtte samarbeide tilstilt med tyskerne.
Hvis slett konfererte Christensens understøttet om spørsmålet. Denne anså det ikke aktuelt.

merket «Hemmelig», og den avskriften som ligger til grunn for gjengivelsen i Dagbladet, var vedlagt major Lindbäck-Larsens og fylkesmann sett til det de norske tropper. Dette ble se-

Min far har ingen notat om det er jo 12 år
siden jeg hadde med disse ting og spør om han
i disse 12 år konsekvent nektet å uttale seg
om noe av det som hendte i 1940, kanskje
for meg (var litt om det også).

Men om du er allikevel er vi my
Bare tyde papirene kan jeg gjerne ta med dem.
Men det kan kanskje bli 6/9, imidlertid
er jeg dessverre forhindret på grunn av sykdom
her i huset og reiser i den forbindelse.

6/9 fm. er jeg - såvidt jeg kan se -
i Oslo, adressen Ritz Hotel. Te. Stampesgt. 3,
effen 6/9 bli jeg formodentlig å kaffe her.
Men telefon her Ritz. 6/9 Morgen, så kan
vi i tilfelle avtale tid

Men - som sagt - send innledd utlytte
av en samtale med meg

Arbeidskjart

Side 2 av general Ruges brev til Sverre Hartmann i september 1952. Legg merke til at generalen skriver at han konsekvent har nektet å uttale seg om disse forhold de siste 12 år.

nisterlet den 24. oktober 1940. Mottaker var Hagelin, Quislings nestkommanderende.

Det er på det rene at denne Innstruks personlig ble overlevert major Lindbäck-Larsen av general Otto Ruge den 23.-24. juni 1940.

Videre gjengir vi et brev fra general Ruge til advokat Hartmann etter den første artikkelen var offentliggjort i Dagbladet. Det framgår tydelig av brevet at generalen ikke ønsket å gi opplysninger i saken, men han gav likevel Hartmann anledning til en lengere samtale i september samme år.

Initiativet

Ifølge det som nå er framkommet, var det general Otto Ruge som tok initiativet til å beholde, respektive å få opprettet grensevaktstyrker under tysk overkommando. Det går også fram at det var Ruge som anmodet så vel sin tidligere underordnede, general Odd Lindbäck-Larsen gjennom fylkesmann Gabrielsen om ikke å gi opplysninger da saken kom opp i Dagbladet første gang.

Sverre Hartmann ble nemlig oppsøkt av Lindbäck-Larsen den 2. september 1952, og notatene fra denne samtalen viser at generalen bekreftet de opplysninger som kom fram gjennom kildene. Imidlertid mottok Hartmann et telegram samme kveld fra generalen, der han etter samtale med fylkesmann Gabrielsen på Lillehammer, ba om at opplysningene han gav under deres møte ikke måtte offentliggjøres.

Etter offentliggjørelsene i

Orientering i 1955 benektet general Lindbäck-Larsen og fylkesmann Gabrielsen at det forelå planer om militært samarbeid mellom tyskerne og de norske styrker. De hevdet at planene om opprettelse av norske grensevaktstyrker var kommet i stand under forutsetning av at de skulle tre inn i et militært tomrom dersom tyskerne trakk seg tilbake.

Intern redegjørelse

I tillegg til dette, skrev Lindbäck-Larsen en lengre intern redegjørelse til daværende forsvarsminister Handal. Denne redegjørelsen ble båndlagt for en tårsperiode. I en håndskrevet tilføyelse datert den 18. august 1969, opplyser Lindbäck-Larsen at det var general Ruge som i 1952 rådet fylkesmann Gabrielsen og gjennom ham Lindbäck-Larsen til å vise tilbakeholdenhet med opplysninger. Dette var bakgrunnen for telegrammet fra Lillehammer den 2. september 1952: Rådet fra general Ruge ble oppfattet eller i alle fall fulgt som en ordre av general Ruges tidligere underordnede.

De kilder som Hartmanns artikkel i Dagbladet bygget på i 1952 var autentiske og entydige. Men det kildemateriale som nå er kommet for dagen, rekker mye lenger. Man har nå kilder med aktorenes underskrifter, mens man tidligere bare hadde dagbøker. På grunn av pålegget fra den tidligere forsvarssjef, general Ruge, var det i 1952 og i 1955 umulig å ane sammenhengen mellom disposisjonene i juni og august 1940. Nå strekker kildematerialet enda to måneder utover høsten 1940.